

ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ
ПРО ЗАГАЛЬНУ ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРІОДІВ
НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТАХ *

Рим, 6 листопада 1990 року

European Treaty Series/138

* Неофіційний переклад з англійської мови Є.М.Вишневіського

Держави-члени Ради Європи та інші держави-учасниці Європейської культурної конвенції, які підписали цю Конвенцію,

враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами,

зважаючи на Європейську конвенцію про еквівалентність періодів навчання в університетах, відкриту для підписання у Парижі 15 грудня 1956 року, яка застосовується у галузі нових мов,

впевнені, що вагомий внесок у взаєморозуміння між європейськими країнами міг би бути зроблений, якби більша кількість студентів мала можливість проводити певні періоди навчання з усіх дисциплін за кордоном і якби іспити, складені такими студентами, та курси, завершені ними під час цих періодів навчання, могли визнаватися закладом їхнього постійного навчання,

сповнені рішучості запровадити з цією метою принцип загальної еквівалентності періодів навчання в університетах,

погодилися про таке:

Стаття 1

Для цілей цієї Конвенції термін "вищі заклади освіти" означає:

- a) університети,
- b) інші вищі заклади освіти, визнані для цілей цієї Конвенції компетентними органами Сторони, на території якої вони розташовані.

Стаття 2

1. Сторони, якщо на їхній території, органом, який має повноваження у питаннях еквівалентності періодів навчання в

університетах, є держава, визнають будь-який період навчання, завершений студентом у будь-якому закладі вищої освіти іншої Сторони, еквівалентним аналогічному періоду, завершеному в закладі його постійного навчання, якщо:

- з одного боку, вищий заклад постійного навчання чи компетентний орган Сторони, на території якої цей заклад розташований, та, з іншого боку, вищий заклад освіти чи компетентний орган Сторони, на території якої період навчання був завершений, попередньо уклали відповідну угоду;
- керівні органи вищого закладу освіти, у якому період навчання був завершений, видали студенту свідоцтво, яке підтверджує, що він завершив зазначений період навчання із виконанням встановлених вимог.

2. Тривалість періоду навчання, згаданого у попередньому пункті, визначається компетентними органами Сторони, на території якої розташований вищий заклад постійного навчання.

Стаття 3

Якщо на території Сторін органами, які мають повноваження у питаннях еквівалентності періодів навчання в університетах, є самі вищі заклади освіти, Сторони надсилають текст цієї Конвенції керівним органам цих закладів та заохочують їх до позитивного розгляду і застосування принципів, згаданих у статті 2.

Стаття 4

Положення цієї Конвенції не зашкоджують положенням Європейської конвенції про еквівалентність періодів навчання в університетах, відкритої для підписання у Парижі 15 грудня 1956 року.

Стаття 5

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання державами-членами Ради Європи та іншими державами-учасницями Європейської культурної конвенції, які можуть висловити свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції шляхом:

- a) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або
- b) підписання з умовою ратифікації, прийняття чи затвердження з подальшою ратифікацією, прийняттям чи затвердженням.

2. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 6

1. Ця Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати, на яку дві держави-члени Ради Європи висловили свою згоду на обов'язковість для них Конвенції відповідно до положень статті 5.

2. Стосовно будь-якої держави-члена, яка висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї цієї Конвенції після набрання нею чинності, Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати підписання чи здачі на зберігання ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

Стаття 7

1. Після набрання чинності цією Конвенцією Комітет міністрів Ради Європи може запропонувати приєднатися до цієї Конвенції будь-якій державі, що не є членом Ради, та Європейському економічному співтовариству у рішенні, що ухвалюється більшістю голосів, передбаченою у статті 20d Статуту Ради Європи, та одностайним голосуванням

представників Договірних Держав, які мають право засідати в Комітеті.

2. Стосовно будь-якої держави, що приєдналася до Конвенції, або Європейського економічного співтовариства у разі його приєднання Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати здачі на зберігання документа про приєднання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 8

1. Будь-яка Держава під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься ця Конвенція.

2. Будь-яка держава у будь-який інший час після цього заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію, визначену в цій заяві. Стосовно такої території Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати отримання такої заяви Генеральним секретарем.

3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до двох попередніх пунктів, може стосовно будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря. Відкликання набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 9

1. Будь-яка Сторона може у будь-який час денонсувати цю Конвенцію шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення шестимісячного періоду від дати отримання повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 10

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради, інші Сторони Європейської культурної конвенції, будь-яку державу, що приєдналася до Конвенції, та Європейське економічне співтовариство, якщо воно приєдналося до цієї Конвенції, про:

- a) будь-яке підписання;
- b) заду на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання чинності цією Конвенцією відповідно до статей 6 і 7;
- d) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Конвенції.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Конвенцію.

Вчинено у Римі шостого дня листопада місяця 1990 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії Конвенції кожній державі-члену Ради Європи, іншим державам-учасникам Європейської культурної конвенції, а також будь-якій державі та Європейському економічному співтовариству, яким запропоновано приєднатися до цієї Конвенції.